

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ 2020
ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ο κος Τζιρίτης πολύ σωστά φωτογράφησε την κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα στην αγορά της οικοδομής εν γένει.

Στα πλαίσια της διακίνησης προϊόντων κάτω από ενιαίους κανόνες και πρότυπα, πολλά παραγόμενα εν Ελλάδι δομικά υλικά δυσκολεύονται να επιζήσουν όταν αυτά παράγονται από βιομηχανίες χωρίς ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.

Δυστυχώς, η ελληνική βιομηχανία συνεχίζει να βρίσκεται αντιμέτωπη με χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες, πολύπλοκη νομοθεσία, ελλιπή ή απόντα ελεγκτικό μηχανισμό κλπ.

Ως εκπρόσωπος εταιρίας παραγωγής ενός υλικού όχι ακριβώς δόμησης, αλλά επένδυσης επιφανειών με δομική όμως ρίζα, έχω να προσθέσω στα παραπάνω ότι ο κλάδος παραγωγής πλακιδίων στη χώρα μας αριθμεί κατ' αρχάς μόνο δύο βιομηχανίες!

Εκτός από τα παραπάνω προβλήματα, έχει να αντιμετωπίσει την αθρόα εισαγωγή αμφιβόλου αλλά και κακής ποιότητας προϊόντων σε πολύ χαμηλές τιμές κυρίως από τρίτες χώρες. Η απουσία απαίτησης προδιαγραφών για τα δημόσια και όχι μόνο έργα, βάζει μακροχρόνια σε κίνδυνο, όχι μόνο την εγχώρια παραγωγή, αλλά την ασφάλεια και υγιεινή των υλικών που χρησιμοποιήθηκαν για τα έργα αυτά.

Οποσδήποτε όμως στα πλεονεκτήματα που έχει με το μέρος της η ελληνική βιομηχανία, είναι η ταχύτητα παράδοσης των προϊόντων, η απουσία στοκ στον πελάτη και η εγγύηση του ονόματος που το θεωρώ πολύ σημαντικό.

Η καινοτομία και ο εκσυγχρονισμός της παραγωγικής διαδικασίας, είναι μονόδρομος, δεν αντέχει η βιομηχανία αν θέλει να διεκδικήσει έστω και μια μικρή θέση στη οικονομία, να μείνει εκτός τεχνολογικής ανάπτυξης. Όμως όπως και να το κάνουμε, δεν δημιουργούμε μόδα, είμαστε ακολουθητές, πράγμα που για να είμαστε ρεαλιστές δεν αποτελεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε ένα προϊόν που είναι πια commodity.

Η παραγωγή όμως των δημοσίων έργων είναι μια άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Πρέπει να δίδεται η ευκαιρία σε ελληνικές επιχειρήσεις πρώτα να προσφέρουν προϊόντα με τις απαιτούμενες προδιαγραφές εάν δεν δύνανται να αναζητούνται ανταγωνιστικά.

Κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε να βρεθεί μια φόρμουλα επιβράβευσης /θέσπισης κινήτρων/ δημοσιοποίησης, εκείνων των ελληνικών βιομηχανιών που αγωνίζονται και κρατάνε τον πήχη της ποιότητας και προϊόντικής συνέπειας ψηλά, αλλά επίσης διαπόμπευση και τιμωρία εκείνων που κοροϊδεύουν τον πολίτη. Ούτως ή άλλως από όποια πλευρά και να το δούμε, η εγχώρια βιομηχανία έχει να αντιμετωπίσει πολλές Λερναίες Ύδρες.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να εκφέρω τη γνώμη μου για την "πράσινη" ανάπτυξη. Καιρός ήταν !! με δύο λέξεις. Αλλά πάλι το τοπίο είναι θολό. Φοβάμαι ότι ελλείψει πλαισίου, θα συνεχίζονται να κτίζονται κτίρια ενεργοβόρα διότι οι διαδικασίες δεν είναι ξεκάθαρες και τα κίνητρα είναι με τρικλοποδιές..

Παρ' όλα αυτά οι εγχώριες βιομηχανίες έχουν μια μεγάλη γκάμα πιστοποιημένων προϊόντων να προσφέρουν προς αυτή τη κατεύθυνση. Η πολιτεία οφείλει αυτό το καινούργιο άνοιγμα που γίνεται να διευκολύνει όσο περισσότερο μπορεί αυτές τις εταιρίες που αποδεδειγμένα λειτουργούν με ISO, έχουν εσωτερικούς μηχανισμούς ελέγχου ποιότητας κλπ, να καταλάβει η κάθε μια το χώρο που της αναλογεί στην μεγάλη βιομηχανία της οικοδομής.